

[Gunnar Fog-Petersen.]

staar samlet om Forslaget her, og det erkender jeg har en væsentlig Betydning udadtil, for den Maade, hvorpaa Befolkningen, eller Dele af Befolkningen, vil bedømme denne Sag. Men jeg føler mig paa den anden Side ganske overbevist om, at det store Flertal i vort Land, hvad enten vi følger den ene eller den anden Fremgangsmaade, vil betragte det som Hip som Hap og kun se paa det afgørende, det væsentlige i denne Forbindelse, at Slagterikonflikten bringes til Ophør, og at Eksperten fortsat gaar sin normale Gang.

Statsministeren (Stauning): Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) mente, at jeg havde pukket paa Magten. Det maa være en Misforstaaelse. Jeg har tværtimod sagt, som det er, at Venstre har i Dag forsøgt at diktere os Indholdet i det Lovforslag, som vi mener bør gennemføres, og det lader sig naturligvis ikke gøre. Man maa nu engang forsone sig med, at Mindretallet ikke kan komme til at diktere Flertallet sin Vilje. Dette, tror jeg, er et Standpunkt, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds selv har hævdet og indtaget i de mange Aar, da han var en saa lykkelig Indehaver af Flertallet, som vi erindrer det. Det var for Resten pudsigt at høre det ærede Medlem tale om, at det er Socialdemokraterne, som i Dag har væltet sig over Det radikale Venstre og har tvunget dette Parti ind i den nedværdigende, forfærdelige Situation, som her foreligger. Jeg har ellers i mange Dage læst, at det var de Radikale, der dikterede Socialdemokratiet deres Vilje. Men man skal vel ikke regne saa nøje med, hvad der siges af den Art.

Det samme ærede Medlem sagde om Realiteten, at det, han havde haabet paa, var, at vi skulde faa en retslig Afgørelse. En retslig Afgørelse, det er noget i Overensmelse med Loven, ikke? Men det er jo aldeles ikke det, der savnes i denne Sag. Vi har ved Lov et Forligsmandsembede, hvis Opgave det just er at mægle og stille Mæglingsforslag, og vi har endvidere fastsat ved Lov visse bestemte Afstemningsregler, som skal overholdes, og ved Hjælp af hvilke Afgørelserne skal træffes. Dette er paa Arbejdsomraadet Lov og Ret. Naar Parterne saa ikke bøjer sig for, hvad der er Lov og Ret, maa det vel være Rigsdagens naturlige Pligt at sørge for, at dette sluttelig bringes i Orden.

Det er, hvad der foreligger her. Der er aldeles ikke nogen, der sætter sig ud over Lov og Ret eller ikke ønsker en retslig Af-

gørelse. Den retslige og lovmæssige Afgørelse er truffet ved Fremsættelsen af det Mæglingsforslag, som i dette Tilfælde Arbejdsgiverne har forkastet, men — det erkender jeg — dette er ogsaa en lovlige Foranstaltning, som er forudsat ved, at der overhovedet stemmes. Det er i hvert Fald den Retsordning, man i mange Aar har anerkendt paa Arbejdsforholdenes Omraade, og som nu og da har maattet suppleres med, at Rigsdagen direkte har taget et Initiativ for at værgе sig imod samfundsvigtige Interessers Ødelæggelse ved ubetimelige Konflikter. Det er altsaa det samme Spørgsmaal, som foreligger i dette Tilfælde, og som foreslaas løst paa samme Maade, hvorpaa man i Fjor ved denne Tid løste en endnu større Konflikt.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) gentog sit Spørgsmaal. Jeg skal svare paa det en Gang til — det ærede Medlem maa aabenbart ikke have hørt mit Svar før. Jeg sagde, at vi er selvfølgelig i dette som i andre Tilfælde villige til at forhandle, men hvad vi vil tiltræde, det afhænger naturligvis af Indholdet af det Forslag, der eventuelt fremsættes, altsaa ogsaa for det Forholds Vedkommende, som det ærede Medlem her spurgte om. Jeg kan ikke give nærmere Forklaring, jeg kan ikke forud binde mig til at gaa ind paa det ærede Medlems eventuelle Planer, som jeg ikke kender. Vi kan forhandle, men vi kan ikke modtage det Diktat, som tidligere paa Dagen er fremsat fra Venstre og Det konservative Folkeparti.

Første Næstformand (C. F. Sørensen): Jeg henstiller af Hensyn til det sene Tidspunkt paa Dagen, at de kommende Bemærkninger bliver ret kortfattede.

Hauch: Den højtærede Statsministers Udtalelser giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger.

Den højtærede Statsminister talte om Forudsetningerne i Tilfælde af en Situation som den foreliggende og henviste til, at det havde udviklet sig paa ganske normal Maade. Det er meget rigtigt — indtil den ene af Parterne forkastede, ikke sandt? Saa staar vi enten over for Konflikten eller over for en lovmæssig Afgørelse. Og nægtes kan det dog ikke, at naar den ene Part, i dette Tilfælde Slagterierne, umiddelbart før den lovmæssige Afgørelse af denne Sag har udtalt sig saa kategorisk, som de faktisk har, mod det stillede Mæglingsforslag, skulde det synes naturligere og rimeligere at træffe en voldgiftsretlig Afgørelse af Sagen end at